

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τοῦ κ. Π. ΒΡΕΤΟΥ

Άυτοι πού θιάλεξαν γιὰ σῆμα τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας σταθμοῦ μιὰ μελωδία πού μιμεῖται τὴ φλογέρα, σκέψηταις νά βροιν κάτι τὸ πιὸ βαθεῖα ἐλληνικό στή μουσική τὸ ποιμενικὸν ὄφος, ποὺ ὀναττεύχθηκε στὸ τόπο μας, καὶ ποὺ ὁ σύλλος-σύριγχος σὲ διάλοκοπη στὰ ίδια βουνά καὶ στοὺς κάμπους, μένοντας τὸ κατ' ἔσοχήν λαϊκὸν ἀντιπροσωπευτικὸν δργανο.

Ἡ φλογέρα, ἵνας καὶ μισῶν αἰώνων ἐπισιτά τὸ σπουδαιότερο ρόλο στὴ λαϊκὴ μας μουσικὴ. Ἀργότερα δῶμας οἱ ἐπαγγελματίες δργανοποιεῖταις δρχισαν νὰ τὴν ὀντικασθῶσιν μὲ τὸ κλόρινο. Ἐπίστες δὲν δένται πάροικοι δίσκοι ἀπὸ βουνιστικοὺς δργανοπαίκτες τῆς φλογέρας πρέπει ἐφ' δουσ ζοῦν ἀδόκη τέτοιοι, νὰ ληφθῇ μέριμνα γιὰ αὐτὸν τὸν λαυράφους μας, γιατὶ θὰ εἶναι ἀληθινὸν ἕγκλημα στὸν αἰώνα μας νὰ σβύσῃ μιὰ παράδοση που μετήθηκε ἀπὸ τοὺς βουκολικούς μας ποιητές δῶλων τῶν αἰώνων τῆς μακρᾶς ἴστορίας μας, καὶ συνείκεται σχέδον ἀδόκη.

Οὔτε καὶ τὸν δύοντα δὲν ἀλλαζεῖ τὸ δργανο αὐτὸν στὰ τόσα χρόνια. Σύριγχος-ἀδόκης λεγόταν, συναραύλι τὸ λένε ἀδόκη στὰ χωρὶα μας. Φλογέρα εἶναι πολὺ καινούργιο δύνομα ἑνικῆς καταγωγῆς, ποὺ ἔχει τὴν ίδια ρίζα μὲ τὸ φλάσιον ἢ φλαζιολέ, ποὺ εἶναι κι' αὐτές ἑνικές λέξεις.

Ἐπίσης ἡ μορφὴ τῆς εἶναι ἡ ίδια καὶ διάτοπος τῆς κατασκευῆς τῆς πρωτόγονος. Καλάμι ἢ φλαύδα δέντρου μὲ μιὰ τετράγωνη τρύπα γιὰ τὴν παραγωγὴ τοῦ ἥχου κάτω ἀπὸ τὸ μικρὸν διάδρομο τοῦ βουλδάματος που κανονίζει τὸ πέρασμα τοῦ ἀέρα, καὶ ἔξι στρογγυλές τρύπες καμωμένες μ' ἔναν κλωστὴ πυρωμένο στὴ φωτιά. Παλιότερα δῶμας, γιὰ τοὺς πλούσιους ἑραστέκες τῆς φλογέρας οὐδέρχαν τέτοιες, φτιαγμένες ἀπὸ πολυτιμότερες ὅλες: ἔχο, κόκκαλο, ἢ μέταλλο.

Οἱ φλογέρες ποὺ μάς ἔρχονται βιομηχανοποιημένες ἀπὸ τὸ ἑξωτερικὸν μὲ διάφορα ὄντα (blockflöte, recorders, flagiolotti) εἶναι τὸ ίδιο τὸ δργανο μας, μὲ πιὸ προσεγμένη ἐμφάνιση καὶ ἐπιστημονικὴ διάτρηση. Τίτοτε δὲν ἐμποδίζει νὰ γίνουν κι ὅπα τέτοιες φλογέρες μὲ τὴν ίδια ἐπιστημονικὴ ὀκρύεια, ἀν τὸ δργανο αὐτὸν ὀντικοῦτος τὴ θέση ποὺ τὸν ὀντὶκει στὴν ἑνίκη μας μουσική, καὶ ἡ κατανάλωσή του δικαιολογούμενης μιὰ τέτοια βιομηχανία.

Ἄρδη δῶμας μάς μποροῦμε νὰ γίνην μὲ μιὰ καινούργια ἔδρομηση χρησιμοποιήσεως τοῦ τελειοποιημένου τύπου τῆς ἐποχῆς μας ἀπὸ τὰ σχολεῖα.

Ἡ κίνηση γιὰ τὴν ὀντικήν του δργανού αὐτοῦ δὲν θὰ εἶναι ἀποκλειστικὰ δικῆ μας. Καὶ ἀλλοὶ ἡ φλογέρα ἔχει παρελθόν, καὶ λαμπρὸ παρελθόν μάλιστα, δχι μόνο στὴ λαϊκὴ χρησιμοποιία τῆς, ἀλλὰ μὲ πλούσια φιλολογία κομματιών γραμμένων στὸ παριναρισμένο στὸν τὸν εὐγενῶν τῆς ὀντικήν σεως, τοῦ ποκοκό καὶ τοῦ μπαρό, ἀπὸ διάσπους συνθέτες.

Στὴν Ἀγγλία καὶ στὴ Γερμανία, ἔχει γίνει σοβαρότατη κίνηση μὲ ἔκδοσεις ἔργων παλῆς μουσικῆς γάλ «ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»

φλογέρα, μεθόδων γιὰ τὴ διδασκαλία της, ἔκδοσεις τραγουδιῶν μὲ συνοδεία φλογέρας γιὰ τὰ σχολεῖα, μὲ συναυλίες καὶ παλιοφωνικές ἐκπομπές παλῆς μουσικῆς παιγνέντης μὲ παλῆ δργανα, στὰ δύοις ἡ φλογέρα ἔχει ἔξαιρετη θέση. Καὶ ὑπάρχουν σήμερα δπειροὶ καὶ φαντακοὶ ἑραστέκες καὶ θαυμαστές τῆς γομάτης γοπεία καὶ χάρη μουσικῆς τοῦ 16ου καὶ 18ου αἰώνων, ποὺ ὀκτινιοβολεῖ πάντα δὲν φρεσκάδα, σὰν παζετα, δὲν καὶ πέρασαν τόσοι αἰώνες ἀπ' δταν δημιουργήθηκε.

Οἱ τόποι φλογέρας, σὲ μέγεθος καὶ τονικότητα, ποὺ κατασκευάζουν σήμερο στὰ κράτη δύοις γίνεται σήμερα ἡ μεγαλύτερη φιλο-φλογεριστική κίνηση, δηλαδὴ στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν κεντρικὴ Εύρωπη (Ἐλβετία Γερμανία, Αυστρία), εἶναι οἱ ἔξης:

Στρατινό σὲ φά, σποράνω σὲ ντό, στό, σὲ φά, τενόρῳ σὲ ντό καὶ μπάρο σὲ φά.

Τὰ δργανα πάντα, χωρὶς κλειδιά καὶ μὲ ὄπτω πότες, δίνουν δύο πλήρεις ἀδόκες (καὶ μερικὲς ὀκόμη δύσκολες καὶ δυσήρσητες φῆλες νότες) μὲ δύο τὰ χρωματικά διαστήματα. Ἡ διάτρηση τῆς Εύρωπαικῆς φλογέρας διαφέρει ἀπὸ τὴν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ γιὰ ὅποιο ἔχουν διαφορική χειρισμοῦ. Ἐμεῖς κλίνουμε ύπερ τῆς Ἀγγλικῆς φλογέρας τουλάχιστον γιὰ τοὺς τόπους σωτράνω καὶ ὀλιώτως, ἐπειδὴ εἶναι πλέον σωτές στοὺς τόνους μὲ ὀλιώσις.

Φημισμένοι τεχνίτες κατασκευαστές φλογερών στὴ Γερμανία εἶναι ὁ Peter Harlan ὁ οἰκος Berenreiter ὁ Merzdröf, κ. κ. ὑπάρχουν δῶμας καὶ ἔργοστάσια ποὺ παράγουν φθηνὰ δργανα ἀπὸ ἔδοι καὶ πλαστικές ψεύδες κατοπήτητες, δπως τοῦ Johannes Adler καὶ ὄλλα.

Στὴν Ἀγγλία οι ποὺ φημισμένες καὶ παγκοσμία γνωστὲς φλογέρες εἶναι τοῦ οἴκου Arnold Dolmetsch, τοῦ δύοις τὰ ὀριαστάτα (καὶ γιὰ αὐτὸν ὀκρίβε) δργανα ἔχουν τέτοια ζήτηση ποὺ χρειάζεται ἔξι μηνῶν προθεσμία γιὰ τὴν παράδοση μιᾶς φλογέρας μετὰ τὴν παραγγελία της. Φτιάχνονται δύμας καὶ ἔκει φθηνὰ δργανα ἀπὸ ἔδοι καὶ ἀπὸ πάστα γιὰ λαϊκή κατανάλωση δπως τοῦ Rigmund Recorder καὶ ὄλλα.

Τὸ κυριότερο δργανα σολίστ στὶς φλογέρες εἶναι τὸ δλτο (All - flûte in F ή Treble recorder).

Γιὰ τὸ δργανο αὐτὸν γράφηκαν σονάτες καὶ σφύτες ἀπὸ τοὺς Corelli Händel, Telemann, Purcell, J. S. Bach, κ. κ. Ἀλλὰ δὲ δύος τῆς φιλολογίας τοῦ δργανού αὐτοῦ βρίσκεται κυρίως πιὰ παλῆ στοὺς συνθέτες τοῦ 16ου καὶ 17ου αἰώνων. Εἶναι ἡ ἐποχὴ ποὺ ὀκμάζουν ἡ Φλαμανδική, ἡ Γαλλική ἡ Ἰταλική σχολές κοθώς καὶ ἡ Ἀγγλική ποὺ ἀνήνθη ἔξαιρετικὰ τὴν ἐποχὴ ἔκεινην, σὲ τρόπο ποὺ ἡ Ἀγγλία, ηταν ἔνα νηοὶ γεμάτο τραγούδια. Μουσικολογοὶ Παγκοσμίου κόρους ποὺ διφέρουν στὴ ζωὴ τους στὴν ἀγάπη καὶ ἀναβίωση τῆς παλῆς μουσικῆς, ἐπιμελήθησαν τὴν ἐκδόση παλῆς μουσικῆς καὶ σήμερος ὑπάρχει στὴν διάσποια τοῦ διασκόλου ποὺ ἐκτιμᾷ τη μουσική ἀπὸ τὴν δύοις ἑσπετάχητε τὸ κέμμα τῆς μεγαλοφορίας τοῦ 18ου καὶ 19ου αἰώνων, διφθυνο-

Η ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ύλικό πού είναι λαμπρή και εύκολη μουσική τροφή γιά τά νειάτο πού θέλουν νά καταγύνουν έραστεγνικά στό εύκολο άλλα όχι και λιγότερο συναρπαστικό είδος τής δργανικής μουσικής.

Στην Άθηνα άπό καιρό χρησιμοποιήθηκαν φλογέρες άπό μουσικολόγους και παιδαγωγούς τής μουσικής και τής ρυθμικής γυμναστικής, πού έργαστηκαν μέ μεγάλους κόπους και θυσές καθένας γιά τό σκοπό πού κυρίως έπειδικε (μουσικολογικό, μουσικοπαιδαγογικό, ρυθμικό κινητικό) πάντα μέ έξαιρετο γούστο και φανερούσιμη λεπτότητα, και πέτυχαν νά δώσουν μιά πρωθήση στήν καλλιέργεια τής φλογέρας στό διαλεκτό πνευματικό κόσμο και μιά σχεδόν άριστοκρατική θέση στό δργανό αύτό.

Πότε θάρητη ή ώρα πού θά κινηθή τό ένδιαφέρον και τού βιαστέρου ποινού ώστε νά ένθερρυνονται ήθικά και οικονομικά αυτοί πού κάνουν τή ώραίς αυτή προσπάθεια και νά βρίσκουν εύκολα καλούς έραστεγνικές φλογερίστες;

Έξαιρετικοι ένδιαφέροντος είναι ή μουσική μέ φλογέρες άπό παιδιά πού παρουσιάζει ό ραδιοφωνικός μας σταθμός κάποτε στην ώρα τού παιδιού. Είναι προσπάθεια πού άξιζει κάθε έπαινο και κάθε ένθαρρυνση.

Στήν παιδαγωγική της χρησιμοποίηση πού μάς ένδιαφέρει κυρίως έδω, ή φλογέρα παρουσιάζει έξαιρετικά πλεονεκτήματα. "Εχει εύκολο ήχο, χειρισμό πού έπιτρέπει γρήγορες νότες και μιά άξιόλογη άναπτυξη δργανικού όφους, μέ ποικιλμάτα πού άποτελούν ένα άπό τά πιό χαρακτηριστικά γνωρίσματα τής έθνικής μας μουσικής. "Όλες οι τονίκητες τής είναι δυνατές και τά τριημέτρια εύκολωτάτα.

Οι δύο δύζετοι τύποι της είναι προστοι και στά πλέον μικρά παιδικά δάκτυλάκια, και ή διδασκαλία της μπορεί νά άρχιση άπό τη δεύτερη τάξη τού δημοτικού σχολείου.

Σάν δργανο σολιστ μπορεί νά διαλέγεται μέ μιά φωνή ή μέ φωνητικά σύνολα, μέ λαμπρά ήχητικά έφε.

"Ολόκληρη ή οικογένεια άγκαλιζει μιά χρωματική έκταση άπό τέσσαρες δύοσες, άπό τό φά τής τέταρτης γραμμής τού κλειδιού τού φά έως τό φά δυο δύοσες πάνω άπό τό φά τής πέμπτης γραμμής τού κλειδιού τού σόλ. Μιά δύως άκουστική άπατη δίνει τήν έντοπωση δι άκοδυντας διλες οι νότες τους μέ δύοδη πιό χαμηλά.

Χρήση τής οικογενείας τής φλογέρας γιά παιδική δρχήστα μπορεί νά γίνη είτε άποκλειστική, είτε σέ συνδυασμό μέ φωστημάνικες ή μέ άλλα παιδικά δργανα άπό έκεινο πού άναφέρουμε σε προηγούμενα δρόμα μας. Σά μιά δρχήστα μέ φλογέρες μόνον ή κύριος ήχητικός δύκος είναι στις συστάνο και στις άλτο. Οι στρανίν είναι πολλές δεξιες και οι τενόροι και μπάσοσες δυσκολομεταχειρίστες γιά τά παιδικά δάκτυλα.

"Η άναπτυξη τής δργανικής μουσικής μέ παιδικά δργανα στό σχολείο, είναι τό πρώτο βήμα γιά μιά πλατότερη μουσική κίνηση που μπορεί και πρέπει νά έπιδιωχθη στά άνωτέρα σχολεία.

Είμαστε βέβαιοι δι θάρητη ή μέρα στόν τόπο μας, πού δέν θά ξχουμε τίποτα νά ζηλέψουμε άπό τους έξους. Αύτο δύως έχαρταται άπό μάς τους ίδιους. Τά

νειάτα διφούνε γιά πνευματική κίνηση' και διατά κάποτε δηποκατασταθεί ή ελέγχη στόν κόσμο, ή καλλιτεχνική δίψα τού κόσμου θά έκδηλωθη πό έντονη και πό άπαιτητική. "Από τούς δασκάλους έχαρταται νά δείξουν στή νέα γενιά τό σωστό δρόμο που πρέπει νά τραβήξει, γιά νά βρει τή ζωοδότρα πηγή τής θείας τέχνης.

Π. ΒΡΕΤΟΣ

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»